

Hva, og hvorfor?

Toppetasjen kan inneholde en miniatyrtgave av byen vår, hvor fremtidens arbeidsskapere og arbeidstakere kan få innblikk i, og prøve seg på, forskjellige yrker. I deres skala, selvsagt. Siden dette er mennesker som ikke møter arbeidslivet på noen år vil det være et spesielt fokus på innovative løsninger og bærekraft, i tillegg til mer tradisjonelle yrker. Selv om det i seg selv er kjempegøy å kunne leke med roller er det også ment å være læringsrike aspekter ved aktivitetene, noe som vil være spesielt aktuelt for de litt større barna. Hvordan er dette yrket i virkeligheten? Hvordan skal yrket utvikle seg til å møte fremtiden? Disse barna er fremtiden.

Det å inspirere barna til å gruble over disse spørsmålene vil forhåpentligvis gagne oss alle om noen år. Det er også ønskelig med voksendrevne aktiviteter, hvor barna kan tilegne seg ytterligere kunnskap om et yrke eller emne.

Men hvorfor her?

Barn må se opp på oss hele tiden, så de fortjener å kunne være på toppen selv iblant. Det må være en storslått opplevelse å kunne se på byen i miniatyr, fra miniatyrbyen. Dette vil også være et selvfølgelig innslag for turister som reiser med barn.

Jeg kjenner ikke til et slikt konsept i Norge. Jeg har sett noe lignende på ferie i Ljubljana, og har ønsket meg dette konseptet i Oslo siden. Vi har barnevennlige museer og utstillinger, og vi har lærerike sommerskoler og kodeklubber, men her i toppetasjen i Oslo sentrum vil vi samle massevis av variert kunnskap under ett tak (eller mange små tak da).

Men hvem?

Selve driften må vel bygges opp fra grunnen av, med personer fra flere fagområder involvert. Jeg har selv tenkt tanken på å utvikle et slikt konsept i Oslo, for det er ikke alltid ting skjer med mindre man sørger for det selv. Jeg har dog verken startkapital eller mastergrad i forretningsdrift, så i denne skalaen er ikke dette noe jeg kan sette i gang alene uansett. Det ville for øvrig vært veldig gøy å kunne ta del i utviklingen av konseptet.

Med tanke på ytterligere investeringer ser jeg for meg at et samarbeid på tvers av sektorer er nødvendig. For eksempel Oslo kommune, UiO, Vy, Trygg Trafikk etc., i tillegg til aktører som for eksempel IBM, Tesla, Plantasjen etc. Det kan innebære bidrag til utstyr/materiale til de forskjellige virksomhetene eller annen sponing, i bytte mot eksponering av merkevaren. Eksempler kan ses i vedlagt video. Jeg tror dette vil være en nødvendighet for å kunne holde inngangsprisen nede, men det kan forhåpentligvis holdes på et litt nøkternt nivå.

Hvordan vil dette egentlig være?

Alle byer med høy trivselsfaktor har rekreasjonsområder, det vil selvsagt også gjelde Mini-Oslo. Her vil det være piknikmuligheter i form av benker utenfor bykjernen. Her kan man sitte og nyte utsikten mens man koser seg med den medbrakte nistepakken. Hvis man er av den litt mer spontane typen vil det være mulig å kjøpe seg en liten blings og en kopp kaffe i den enkle kafeen/kiosken som har utsikt over minibyen.

For barn fra ca. 3 til ca. 12 år vil det være mest interessant å utforske selve Mini-Oslo, noe som sannsynligvis vil kreve en inngangsbillett. Her møter de samfunnet i liten skala, i små hus hvor de selv skal bidra. Noen ideer til innhold har jeg samlet sammen i den vedlagte videoen. Selv om grunnlaget i alle aktivitetene er lek er det ikke hit man drar med mål om å få utløp for innestengt energi. Her er rollespill, kunnskap, kreativitet og undring intensjonen, gjerne i samspill med medbrakte voksne. (Selv om bygninger og interiør er nedskalert skal det ikke være så smått at voksne stanger i taket dersom de står oppreist.)

For personer med barn under to år vil det utenfor byen være et hjørne tilrettelagt for å mate babyer og hvor de minste barna kan krabbe på lekematter. Toppetasjen på Steen og Strøm er for tiden det eneste stedet å trekke seg tilbake til for personer med småbarn i Oslo sentrum, og et ekstra alternativ er etterlengt.

Oppsummert, alle er velkomne opp for et avbrekk fra hektiske sentrumsgater. Men barn er ekstra velkomne.